

Citate din predica:
„Trei feluri de credincioși”
(de W. M. Branham)
Partea a doua

Krefeld, 22.05.1982
Ewald Frank

Laudă și mulțumire Îi aducem Domnului. Eu am fost așa de cuprins de această cântare, încât nici nu am realizat că mi-a sosit timpul. Laudă și mulțumire Domnului pentru acest privilegiu că noi avem dreptul să trăim în timpul recoltei și că Dumnezeu îi cheamă pe ultimii afară, li Se descoperă, vorbește cu ei și ai Săi ascultă glasul Lui. El îi cunoaște și ei Îl cunosc pe El. Ei ascultă când vorbește El și El îi ascultă când ei se roagă și părtășia dumnezeiască este din nou restituită prin har.

Eu doresc să spun tuturor un „Bun venit!” din inimă, îndeosebi vizitatorilor noștri din Cehia: Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Voi aveți o rădăcină germană, aveți un nume ceh și sunteți copii ai lui Dumnezeu; aceasta este cel mai important. Văd pe frații din Salzburg. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dacă îmi aduc bine aminte, după această slujbă divină, vom avea un botez. Fratele nostru are nevoia și dorința de a se boteza. Noi luăm de fiecare dată totul ca din mâna Domnului.

Dacă un bărbat este botezat, exact așa cum a făcut-o atunci Filip cu acel etiopian, atunci cineva poate să ia mesajul lui Dumnezeu cu el și Dumnezeu poate să facă mult prin acea persoană. Poți să botezi o sută de oameni, și ei nu fac atâta lucru cât face Dumnezeu când îl ia pe unul, îl folosește și îl binecuvântează. De obicei, Dumnezeu poate să folosească oameni care sunt foarte întristați de starea lor și toată nădejdea lor o pun în harul lui Dumnezeu. Acestea sunt cele mai bune instrumente în mâna Dumnezeului Atotputernic.

Atât cât eu știu, săptămâna viitoare voi fi în Salzburg, duminică vom fi în Zürich și luni vom fi în Böblingen. Eu trebuie să spun printr-

o călăuzire a lui Dumnezeu că am auzit multe lucruri, și anume că lor le merge Cuvântul lui Dumnezeu la inimă ca niciodată înainte. Noi observăm că predicile pe care noi le preluăm acum, care au fost ținute după deschiderea pecetilor, au un limbaj așa de clar și Dumnezeu dorește să miște decizia în inima ta și în inima mea. Nu mai există posibilitatea ca să stai acolo și să te gândești mult, ci tu trebuie să iei decizia sub povăduirea Cuvântului.

Acum mergem mai departe cu citirea predicii de aseară. Dar mai întâi aș dori să intru în Apocalipsa 22 și în Apocalipsa 1. Aici este scris: *„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici (Adunări)”*. Să rămânem aici o clipă. A venit îngerul înaintea unor biserici sau a unei adunări, sau îngerul a vorbit cu Ioan pe insula Patmos? Și ceea ce El i-a spus lui a este scris: *„Trimite-l celor șapte Biserici (Adunări)”*.

Noi știm că cele șapte Adunări au o însemnătate profetică pentru cele șapte epoci prin care trece Adunarea nou testamentară. *„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească* (deci la plural, nu lui Ioan, ci tuturor credincioșilor, toți care au urechi să asculte ce spune Adunărilor Duhul) *aceste lucruri pentru Biserici (Adunări).”* Noi știm că Domnul Isus a fost arătat în mijlocul celor șapte sfeșnice în Apocalipsa 1.

Eu doresc să citesc prima parte din Apocalipsa 1: *„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan, care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape”*.

Noi vedem că lucrurile pe care le-a primit Ioan pe insula Patmos au fost gândite pentru întreaga Adunare. Același lucru îl vedem în acest timp. Ceea ce Dumnezeu i-a descoperit fratelui Branham, prin trimiterea îngerului Său, este gândit pentru întreaga Adunare. Eu nu mă aș mira dacă ar fi fost și acum același înger care a vorbit atunci lui Ioan. Este vorba de același lucru și noi, prin har, avem voie să trăim în acest timp în care toate aceste lucruri se împlinesc. Ce mare privilegiu!

Aceasta am spus-o și am accentuat-o ieri seară.

În Matei 13.15 este scris cuvântul pe care l-am amintit ieri seară: „*Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec. Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud! Adevărat vă spun că, mulți proroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi, și nu le-au auzit*”.

Atunci, noi ne gândim la Apocalipsa capitolele 2 și 3, unde de șapte ori este scris: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii(Adunării) Duhul*”. Și noi știm exact că mesajul a mers de fiecare dată la mesagerul Adunării și el l-a dat mai departe Adunării. Bărbați sfinți au vorbit în Numele Domnului călăuziți de Duhul Sfânt. Noi credem că fratele Branham face parte din rândul acelor care au vorbit în Numele Domnului și că el aparține de aceia care au avut cea mai mare și cea mai cuprinzătoare dovadă a lui Dumnezeu de la începutul omenirii.

Toți prorocii au putut face doar ceea ce Dumnezeu i-a chemat să facă. Pe Noe l-a însărcinat să construiască arca; aceasta a fost însărcinarea lui și el aceasta a făcut. Atunci, el a făcut ceea ce Dumnezeu l-a ales să facă. Avraam a făcut ceea ce Dumnezeu i-a spus să facă. Moise a făcut ceea ce Dumnezeu i-a poruncit să facă. Nimeni nu a putut alege ceea ce va face și de aceea nu avem pe inimă ca să încadrăm cine este mare sau cine este mic, cine a făcut mult sau cine a făcut puțin. Noi știm că atunci când Elisei a avut privilegiul să se roage pentru ceea ce urma să primească, el s-a rugat să primească o dublă măsură a puterii și a Duhului care a fost peste Ilie și el a primit-o într-adevăr; aceasta o putem citi. Dacă a fost bine numărat, Ilie a făcut 12 minuni, și Elisei a făcut 24, exact dublu, dubla măsură, exact așa. Dumnezeu dă unuia un lucru și altuia un alt lucru.

Acum noi suntem la sfârșitul timpului și ieri am auzit-o. Eu nu știu dacă voi ați putut dormi în noaptea aceasta, dacă Cuvântul nu ne-a cuprins așa de tare în inimă, în interior. Noi trebuie să ne cercetăm înaintea lui Dumnezeu și să spunem: „Cine suntem noi în ochii lui Dumnezeu?” Nu tu și eu, felul cum noi ne încadrăm, ci cum ne vede

Dumnezeu; așa cum ne vede El, așa suntem.

Predica pe care o cercetăm este „Trei feluri de credincioși”, și ieri am ajuns până la jumătate și am văzut cele două categorii, respectiv credincioșii adevărați, care cred fiecare Cuvânt, care spun “Amin” la fiecare Cuvânt, fie că o înțeleg sau nu, care strâng fiecare Cuvânt, care merg cu Domnul până la sfârșit, indiferent cine vine sau cine pleacă. Ceilalți, pe care i-am cercetat, sunt necredincioșii. Ei sunt gata foarte repede. Când aud prima dată ceva ce nu le convine, atunci ei nu mai așteaptă mai mult de trei sau zece minute, se ridică și pleacă.

A treia grupă este cea de care ne vom ocupa astăzi, și eu nu știu dacă noi vom mai ședea pe scaune sau vom sta în picioare. Nu știu dacă nu ne va lovi așa de tare, încât vom spune: „O, Dumnezeule, ajută Tu prin har, ajută-ne să aparținem de credincioșii adevărați”. La sfârșit o să avem la dispoziție timp ca să ne cercetăm inima noastră și să luăm decizia corectă față de Dumnezeu, care nu ne lasă în starea în care suntem, ci El este pregătit să ne ajute, pe tine și pe mine, să luăm poziția pe care trebuie să o luăm, dacă dorim să stăm în picioare înaintea Lui.

Lăsați-mă să citesc ultima parte pe care am citit-o ieri seară și apoi să mergem direct la partea a doua: „Noi ne bucurăm de mesajul acestui ceas, de prezența lui Dumnezeu acum în ultimele zile ale serii, când strălucește lumina și lucrurile se descoperă, Cuvântul este confirmat și dovedit ca adevărat. Ambele au avut loc: a fost prorocit și s-a întâmplat. Tot timpul, v-a fost dovedit prin știință și alte metode că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Dacă un om se leapădă de aceasta, atunci este un necredincios fără nicio nădejde. El este paralizat prin puterea lui Satana și de aceea nu mai este nicio nădejde pentru el. El nu mai are nicio speranță!” Aceasta a fost încheierea categoriei a doua, cei care au auzit, au mers un timp, care au știut că Dumnezeu a confirmat lucrurile în toate situațiile tot timpul și care totuși au întors spatele. Noi am citit-o. Ei au fost numiți ucenici și L-au urmat pe Isus. Deci, ei nu au fost oameni din exterior, ci așa cum a spus fratele Branham la început, cele trei grupuri se află în Adunare, nu în afara Adunării. Cele trei grupuri se află în Adunare și acesta este lucrul la care trebuie să fim atenți.

Citesc mai departe: „Ce urmează acum? Unul este credinciosul, celălalt, necredinciosul. Grupul al treilea, despre care vom vorbi, este

credinciosul prefăcut; acesta este băiatul, credinciosul prefăcut. Gândiți-vă, acolo stăteau toți trei. Noi observăm că ei procedează la fel ca Iuda, tatăl lor. Acolo erau Petru și ceilalți apostoli - cei credincioși. Mai erau cei 70 - necredincioșii. Și mai era acolo și Iuda, care a mers împreună cu ei. El era un credincios prefăcut. Ce fac ei?

Felul acesta de oameni rămâne până găsește o greșală. Ei caută tot timpul un punct slab, să vadă cum se întâmplă, dacă este o escrocherie sau o șarlatanie. Ei așteaptă până când pot trăda. Asta așteaptă ei. Necredinciosul nici măcar nu așteaptă mult. El a dezaprobat și a plecat. Credinciosul crede totuși, indiferent ce se întâmplă, pentru că este Cuvântul. Acestea sunt cele trei grupuri. Necredinciosul cel bătrân va pleca cu prima ocazie, când este spus ceva ce nu-i convine. Frate, atunci se va recunoaște că el este un necredincios.

Apostolii au spus: „Ei au plecat de la noi, pentru că de la început nu au fost dintre ai noștri. Ei au început cu noi. Oh, voi ați mers bine, ce v-a oprit?” Vedeți voi? Ei au plecat, pentru că nu au fost de-ai noștri. Când au văzut că, Cuvântul este lucrător, au vrut să găsească un fel de șarlatanie, cu care să poată lucra. Dar adevăratul credincios nu pune nimic sub semnul întrebării. Este scris în Cuvânt - ei cred și merg înainte. Asta este. Întotdeauna, el este orientat numai după Scriptură. Dacă nu este scris, îndepărtați-vă de acolo, indiferent ce se întâmplă. Trebuie să fie scris. Ei văd Cuvântul scris și îl cred. Ei văd cum lucrează Dumnezeu în Cuvântul Său, recunosc ceasul, Mesajul, timpul și umblă așa cum v-am spus azi dimineață”.

Aici ne putem opri un moment. Eu nu cred că cineva se gândește că noi am pregătit intenționat această predică. În acest loc dorim să luăm toate predicile care au fost ținute după peceți. Această predică este în serie, la rând și apoi vine următoarea predică. La fiecare sfârșit de săptămână în care sunt aici, se va lua o predică, cu ajutorul lui Dumnezeu. Nu eu am fost mesagerul și nimeni altcineva. A fost doar un singur mesager pe care Dumnezeu l-a trimis cu un mesaj și noi trebuie să ne aplecăm sub acest mesaj de la primul până la ultimul cuvânt. Nu va fi nicio crăpătură prin care putem scăpa, ca să trecem pe lângă acest lucru. Dumnezeu ți se pune ție și mie în drum, ca să vadă reacția ta și a mea la ceea ce El vorbește și apoi El ne va putea judeca.

Apoi este vorba de Pilat a cărui conștiință a fost foarte încărcată. El și-a spălat mâinile, dar în inima lui a fost neliniște. Mai departe este scris: „Credinciosul

prefăcut rămâne în apropiere și procedează așa de evlavios, cum nu se poate mai bine, dar în adâncul inimii lui încearcă să constate cum o faceți. Oh, țara asta este plină de astfel de fățarnici! Așa este un luda. Exact așa este. El rămâne în apropiere și face parte din grup. El a fost casierul. El își întinde tot timpul mâna după bani. Se poate spune un singur lucru: pe unul ca acesta îl interesează numai banii; el întinde mâna după ei. El este un credincios prefăcut și deși procedează ca un credincios, dar în adâncul inimii... Totuși, voi vă amintiți, că pe Isus nu L-a putut înșela niciodată”.

Aici ne este arătat cum au fost aduși banii în joc, și că oamenii care sunt trădători aleargă după bani; asta doresc să o arăt astăzi aici.

Noi suntem de-ai casei și avem între noi doar câțiva vizitatori, care sunt cu inimă curată. Doresc să spun foarte clar, și anume că Dumnezeu a dăruit har, ca și eu să pot sta în picioare înaintea Lui și înaintea tuturor oamenilor cu tot ceea ce a fost făcut. Eu am venit în această lume cu un singur scop, ca să fac slujba lui Dumnezeu - de aceea trăiesc eu. Și într-o zi voi spune suma pe care eu am pus-o în numerar aici în această lucrare. Eu cu acei bani aș fi avut o viață și o vilă frumoasă pe malul Lacului Geneva. Este o sumă care nu a fost pusă în niciun cont, sunt bani pe care oamenii personal mi i-au dat în mână, și este vorba de peste o jumătate de milion (mărci). Cu acei bani aș fi putut face ceva undeva, însă i-am pus în această lucrare a lui Dumnezeu.

Tot așa, eu m-aș fi putut gândi în mine; aceasta nu o știe nimeni. Nu există nimic, nicio chitanță, nicio dovadă. Nimeni nu o mai poate cerceta. Dar Unul poate să cerceteze totul, Unul vede fiecare mișcare și eu mă bucur din inimă, din interiorul meu, pentru faptul că am făcut acest lucru. Și peste aceasta, Dumnezeu și toate băncile să-mi fie martori că am pus în contul misiunii fiecare cec care a fost pus pe numele meu. Nu există niciun cec care a fost pus pe numele meu și pe care eu să-l fi pus în contul meu personal. Aceasta îmi dă mie o siguranță înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor că sunt liber de aceste lucruri și că lucrarea lui Dumnezeu îmi este pusă în inima mea.

Apoi, dacă auzi ce spun alții: „Oooo, dacă ați ști voi cum lucrează el cu banii misiunii”; eu îi provoc pe acești oameni ca ei să vină la mine și atunci o vor ști. Ce să fie cu aceste bănuieli blestemate? Ce să fie cu ele? Ele au doar un singur scop și o singură intenție, și anume ca să

facă imposibilă slujba lui Dumnezeu. Și când este zdruncinată încrederea în acela pe care îl folosește Dumnezeu, atunci toată lucrarea este distrusă. Este sau nu este așa? Voi puteți acoperi cel mai tare fundament, dar dacă sunt destui oameni care sapă de dimineața până seara, într-o bună zi cel mai puternic și cel mai tare fundament poate să se scufunde, dacă este săpat din toate direcțiile.

Dar mulțumiri fie aduse Domnului, care la sfârșit va da biruința și El va vorbi drept împotriva tuturor bănuielilor rele. Voi știți că Scriptura spune: *„Bucurați-vă dacă vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră”*. Și eu mă bucur. Aceasta este corect. Dar sunt trist în interiorul meu că oamenii, într-un timp atât de serios, își folosesc limba și sunt în slujba directă a Satanei ca să încerce să distrugă lucrarea lui Dumnezeu. Și apoi ei spun foarte batjocoritor: *„Dacă este lucrarea lui Dumnezeu, atunci nu poate ca să fie distrusă”*. Aceasta este posibil, dar Pavel a spus: *„De aceea, dacă o mâncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mânca niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască”*.

Eu cred că a sosit timpul când credincioșii adevărați să-și țină limba lor în frâu. Ei să nu dea ascultare și nici să nu spună mai departe ceea ce lor le-a fost spus. Ei trebuie să vină la persoana respectivă despre care este vorba și să-i spună: *„Te rog să pui cărțile pe masă”*. Restul este același lucru care se întâmplă în toate popoarele, în politică, și peste tot. Fiecare taie piciorul scaunului celuilalt, ca să îl facă să cadă, pentru ca apoi un nesimțit să poată conduce.

Aici este scris mai departe: *„După ce au plecat cei 70, și cei credincioși și-au ocupat locurile lor, El s-a adresat credincioșilor și le-a zis: „Tot mai este cineva printre voi. Eu v-am ales pe toți doisprezece și totuși unul dintre voi este un drac.”* Isus a știut de la început. De ce? Pentru că El era Cuvântul. El cunoștea tainele inimii. Ce tare este acest cuvânt. Opriti-vă un minut și gândiți-vă ce greu a trebuit să fie pentru El, să umble împreună cu un om care îl numea „frate”, și să știe tot timpul că el este trădătorul, care va încerca să-L doboare și să-L vândă pentru 30 de arginți. Ce greu era să ascundă asta în interiorul Lui, în timp ce prietenul mergea cu El. Domnul chiar a spus, și l-a numit pe Iuda prieten: *„Prietene, nu am fost Eu tot timpul cu voi?”* În inima Lui știa, și totuși nu putea să spună. El a știut de la început, cine era acela care-L va trăda.

Acesta este credinciosul prefăcut, care așteaptă tot timpul. El va cânta împreună cu voi și va zice: „Oh, eu cred asta și eu cred cealaltă, și eu cred asta, dar știi tu, eu am auzit pe cineva zicând asta și asta ...” Pentru acele lucruri el a avut urechile deschise. Dar un credincios adevărat nu aude nimic în afară de Cuvânt. Altceva, nimic. El este atent numai la Cuvânt. El nu se uită după puncte slabe și nici după șarlatanii pe care le poate suci. El îl crede pe Dumnezeu, cu asta a terminat și merge, pur și simplu, înainte. Acesta este credinciosul”.

Să ne oprim o clipă aici! Credinciosul adevărat nu ascultă nimic altceva decât Cuvântul, nimic altceva. El este atent numai la Cuvânt. Eu o spun în această dimineață - și cu aceasta să facă cine ce vrea: Toți care au trăit de la început faptul că Dumnezeu a vorbit și a lucrat într-un mod desăvârșit, și Cuvântul Său a fost dus până la marginile pământului, și au fost părtași la acest lucru și dintr-o dată ei s-au decis altfel... Eu de abia o pot exprima, dar șansa ca ei să fie acolo în slavă pentru oamenii care nu au rămas aici până la sfârșit, va fi foarte, foarte mică. Toți care între timp s-au mișcat cumva în stânga sau în dreapta și ei nu mai merg pe calea aceasta până la sfârșit, și care poate că îl ascultă pe unul sau pe celălalt, fac un lucru sau altul, ei dovedesc prin aceasta că sunt credincioși prefăcuți.

Credincioșii adevărați ascultă doar Cuvântul și nimic altceva. Acestea sunt încercări prin care trebuie să trecem aici și Dumnezeu ne pune oglinda în fața ochilor și ne întreabă unde suntem și ce decizie luăm. Nu ne ajută la nimic să spunem: „Eu cred mesajul, dar ceea ce a fost spus acolo... eu asta nu o cred”. Veți vedea - și în aceasta va intra în predică fratele Branham. El vorbește despre acest lucru și anume că, nu este vorba de 80, 90 sau 99 de procente, ci este vorba de tot ceea ce a vorbit Dumnezeu.

Citesc mai departe: „Acești credincioși prefăcuți sunt câteodată foarte iubiți de popor. Așa este. Acești credincioși prefăcuți... Unii dintre ei sunt bărbați cu renume, învățați, cu diplome, bine plătiți, așa de vicleni, cum numai fiii Satanei ar putea fi. Vedeți, Satana a venit acolo și a fost de acord cu fiecare Cuvânt. El a așteptat până a găsit punctul slab al Evei, unde și-a putut folosi puterea, ca să o seducă, pentru a o trăda. Așa a fost Satana la început și dincoace el a fost în chipul lui Iuda, în epoca aceea. Așa a fost Satana în prima epocă. Ce era el? El a fost de acord cu Cuvântul, până la un punct mic.

El a încercat să găsească numai punctul unde va vedea o slăbiciune. Exact asta face Iuda și acum. El vine la adunări și este atent, până găsește acest punct mic de care este nevoie. „Oh, asta este! Asta este! Așa se întâmplă”. Exact așa este!”

Eu nu am aranjat aceste lucruri. Voi le puteți citi. Totul se întâmplă așa cum s-a întâmplat întotdeauna. „Nu este nimic nou sub cer”, scrie Solomon, ci ceea ce a fost va fi din nou. Și aceasta o putem vedea - nici lucrarea dumnezeiască, nici cea omenească, nici cea drăcească nu se schimbă, ci totul rămâne în același fel.

Acum urmează o relatare foarte tristă care s-a petrecut în Windsor/Ontario, Canada, vis-a-vis de Detroit, în Statele Unite. Eu nu îmi aduc aminte de un alt pod din America decât de podul care face legătura între Windsor și Detroit.

Auțiți ce este scris: „Asta a fost în Windsor/Ontario, Canada. El a venit din Detroit/Statele Unite, dincoace în Windsor, în marele auditoriu. Bărbatul acesta avea un costum gri și o cravată roșie, era un bărbat arătos și inteligent. El a venit pe platformă și stătea în fața mea. Eu am zis: „Vrei să-mi dai mâna ta? Eu sunt epuizat, am avut multe viziuni. Am voie să-ți iau mâna?” Eu nu-l observasem pe acel bărbat. El mi-a dat mâna, și eu i-am spus: „Domnule, n-ai nimic, mergi mai departe.”

El a răspuns: „Oh, totuși este ceva”.

Eu am spus: „Atunci lasă-mă să văd”, și apoi am zis: „Nu, nu este niciun semn. Nu, domnule, tu ești un om sănătos”.

El a răspuns: „Du-te și uită-te pe biletul de rugăciune!”

Eu am răspuns: „Nu mă interesează ce ai scris pe biletul tău de rugăciune. Eu nu am nimic de-a face cu biletul de rugăciune”. Vedeți, eu nu m-am gândit la altceva, eram obosit și epuizat. Dar harul lui Dumnezeu era încă acolo. Voi vă mai amintiți de asta. Dacă El vă trimite, atunci este datoria Lui să aibă grijă de voi. Nu este treaba mea. Este treaba Lui, El m-a însărcinat. Eu doar trebuie să stau pe adevăr”.

Citim mai departe: „Acest bărbat a zis: „Este ceva, uită-te totuși pe biletul de rugăciune”. Voi știți care era procedura. Oamenii care veneau la rugăciune și stăteau în rândul de rugăciune scriau pe biletul lor de rugăciune numele și boala. De fapt, fratele Branham a lăsat să fie scris numai numele, însă ceilalți, evangheliștii, au lăsat să se scrie și boala. Fratele Branham niciodată nu a luat niciun bilet ca să-l citească. A fost doar o numărătoare, să numere 1,

2, 3, 4, 5... pentru ca oamenii să vină în ordine, dar nu ca să vadă ceea ce este scris pe bilet. Și acest bărbat, cu adevărat a avut scris pe biletul lui că ar avea TBC și cancer și a venit ca să-l înșele pe fratele Branham. Și pentru că fratele Branham a văzut atâtea viziuni înaintea lui, la alți pacienți, și era epuizat, a luat mâna acelui bărbat, ca să vadă boala pe mână, dar bărbatul acela a vrut să-l înșele.

Citesc mai departe: „Acest bărbat a zis: „Acolo este ceva, uită-te totuși pe biletul de rugăciune“.

Eu am răspuns: „Poate că ai avut o astfel de credință, încât este posibil să se fi întâmplat deja vindecarea”. Mie nu mi-a trecut prin cap ce avea el de gând. Atunci el și-a descheiat haina și s-a bătut în piept.

El a zis către adunare: „Asta e”.

Și eu m-am gândit: „Ce se întâmplă, de fapt, aici?”

El s-a uitat în jur și a zis: „Asta e. Vedeți voi șarlatania?” (Acesta este luda al vostru; un om religios, un predicator dintr-o denotație mare!) El a spus: „Asta e! Acum am atâtea credință! Acum este așa de slab, încât nu mai poate face nimic prin telepatie. El nu mai știe ce să facă.” Și el a mai zis: „Nu credința mea a fost așa de mare. Eu am scris pe biletul de rugăciune, dar el nu o mai poate cuprinde. Vedeți voi? Aceasta este șarlatania.”

Eu mă gândeam: „Ce se întâmplă aici?” Atunci a venit Duhul lui Dumnezeu.”

Vedeți voi lucrarea? Aici este un bărbat care a venit ca să-l înșele pe fratele Branham și a scris pe biletul lui. „Satana a pus-o în inima ta”, este spus aici. Acel bărbat și-a pus un diagnostic pe biletul său și ceea ce a scris pe biletul respectiv, cu acele boli a plecat, și a și murit de acele boli. Înaintea lui Dumnezeu și în Adunare, nu poți să faci ce vrei. Cândva și undeva umpli măsura și Dumnezeu nu mai este cu tine.

Mai departe este scris: „Vedeți, credincioșii prefăcuți - înșelătorii. Ei încearcă să găsească vreo greșală la Dumnezeu și la Cuvântul Lui. Aceștia sunt luda. Vedeți voi, cum s-a făcut luda de cunoscut? Vedeți voi, cum s-a dat de gol? Așa se fac de cunoscut credincioșii prefăcuți. Credincioși prefăcuți! Oh, ei sunt foarte învățați! Câteodată au loc confruntări între Cuvânt și crezul lor. Dacă se întâmplă asta, atunci ei se vând denotațiunii lor, exact cum a făcut-o înaintașul lor, luda. luda s-a vândut denotației lui; el L-a vândut pe Isus, Cuvântul, denotației lui și L-a

trădat pe Isus Hristos, după ce a susținut că face parte dintre ai Lui”.

Aici sunt lucruri care ne ating până în inimă. Eu citesc mai departe: „Acela care se enervează repede, care sare-n sus la fiecare exprimare care nu-i convine și fuge afară, acelaia să nu-i dați atenție. El este un necredincios. Dar credinciosul prefăcut, care rămâne un timp, acela este un luda. Acesta este el”.

Apoi, mai departe: „Eu v-am tot spus: „Dacă vedeți sau auziți că învăț sau fac ceva ce nu este conform Cuvântului lui Dumnezeu, atunci veniți și spuneți-mi.” Aici este ceea ce acoperă fisurile pe care încercați să le găsiți. Îndreptați-vă ochii într-acolo și nu veți mai vedea fisuri, pentru că nu există.

Deci, gândiți-vă! luda a crezut că a găsit una. El credea că a găsit una. Deseori cred ei că au găsit-o, și apoi se dovedește că nu este așa. Aceștia sunt credincioșii prefăcuți și ipocriți. Ei sunt 95% pe Cuvânt, cum a fost Eva. Au fost chiar 99,9%, și totuși această zecime a provocat moartea și suferința.” Să ne oprim aici o clipă. Nu numai 95% sau 99,9%, ci această mică parte în ochii noștri, care deși este mică, totuși este așa de importantă, și de care cineva trebuie să fie avertizat - aceasta este importantă. Nu numai să crezi ceea ce noi suntem de acord împreună, ci să primim din toată inima fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Eu doresc să mă corectez, eu doresc să fiu avertizat, dar vreau să dau mai departe un lucru celorlalți. Biblia spune - și acestea sunt cuvintele Domnului Isus: „*Dacă fratele tău a păcătuیت împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur*”. Aceasta nu înseamnă: „Du-te în toată lumea.” [...] Și aceste cuvinte sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Unui om trebuie să-i dai posibilitatea ca să ia poziție în fața acuzației care i se aduce. Chiar și un Agripa și un Festus și toți ceilalți au luat în calcul că toate acuzațiile care i se aduceau unui om sunt fără niciun suport, până când cel acuzat primește posibilitatea să spună ceva în apărarea lui .

Iubiților, necredincioșii sunt mai deștepți decât credincioșii, ei au anumite norme de comportament, ei știu ce înseamnă calomnie gravă și ce consecințe ar putea avea toate lucrurile dacă ar fi pedepsite prin lege. Însă, credincioșii nu o știu. Nu ar fi bine și corect să vii și să-i spui: „Ascultă, frate! Uite, aceasta se spune despre tine. Cum stau lucrurile?” La sfârșit sunt tot felul de suspiciuni care sunt prezentate mai

departe ca adevăr. Mai întâi este exprimată bănuiala. Apoi, acela care a auzit-o, o prezintă jumătate ca adevăr, al treilea o dă deja mai departe ca adevăr, al patrulea face la fel, și la sfârșit respectivul este batjocorit până la desconsiderare fără să fi făcut ceva, și fără să mai poți schimba ceva. Cum a fost cu Domnul nostru? Și El a avut dreptul să-Și exprime poziția în fața tuturor acuzațiilor, însă El nu Și-a deschis gura. Și totuși, El a spus cine este El și de ce a venit în această lume.

Credincioșii adevărați, adevărații aleși - așa spunea fratele Branham - **nu pot să-i prigonească pe cei aleși**. Nu! Aceasta este imposibil. Dragostea lui Dumnezeu este revărsată în inima noastră prin Duhul Sfânt. Dar, tocmai aceeași predică, îmi pune în fața ochilor mie, ție și altora oglinda Cuvântului lui Dumnezeu. Suntem credincioși? Intrăm noi în spărtură unii pentru alții? Ne ținem tare de harul lui Dumnezeu? Credem fiecare Cuvânt din toată inima sau așteptăm doar până se poate găsi ceva și după aceea suntem niște trădători în lucrarea lui Dumnezeu? Cine suntem noi? Eu îmi pun astăzi întrebarea: **„Doamne, cum mă vezi Tu pe mine? Cine sunt eu?”**

Eu știu precis că nu a existat niciun bărbat al lui Dumnezeu căruia Domnul să nu fi trebuit să-i spună una sau alta. El Și-a pronunțat corectura Lui și eu mă aplec din toată inima înaintea feței lui Dumnezeu. Dar la fel, eu spun că toți aceia care trădează lucrarea lui Dumnezeu și o târăsc în gunoi, înaintea credincioșilor și necredincioșilor, care Îl batjocoresc până la nerecunoaștere, ei nu pot să fie o parte a lucrării lui Dumnezeu pe care o trag în mocirlă. Aceasta este imposibil, altfel noi am fi nebuni. Atunci am fi împotriva lucrării pe care o facem, de fapt am fi împotrivă, și acesta este un lucru imposibil. Numai dacă ne-am pierdut mințile în așa măsură încât să ne tăiem creanga pe care ședem. Aceasta s-a întâmplat deja, și anume că oamenii care s-au așezat pe o anumită creangă și-au tăiat frumos creanga de sub ei aproape de trunchi și nu au știut că vor cădea cu creangă cu tot.

Iubiților, timpul în care trăim este mai serios decât ne gândim noi și **deciziile care sunt luate acum, sunt luate pentru veșnicie**. Însă va veni un timp în care nimeni nu va mai putea să-și schimbe decizia luată. Poate sunt unii de părere că pot face ce vor și apoi să spună: „Aici sunt, Dumnezeule! Bună dimineața! Cum îți merge?” Înaintea lui

Dumnezeu, nu merge cu astfel de lucruri. La Dumnezeu, din cuvintele tale ești socotit neprihănit și tot din cuvintele tale ești judecat. Totul trece pe lângă Dumnezeu.

Acestea sunt cele trei feluri de credincioși. Toate cuvintele mi-au mers la inimă. Și eu sunt de părere că nouă, tuturor, o să ne meargă la inimă.

Mai departe este scris: „Isus ne-a avertizat că în zilele acestea de pe urmă vor exista acest fel de oameni, care sunt foarte asemănători credincioșilor autentici încât, dacă ar fi posibil, i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Ce este? Aceștia sunt Iuda. Oamenii care au mers atât de departe. Vedeți, ei pot chiar să plângă, să jubileze și să pretindă că scot draci, și să facă toate celelalte. Dar apoi întorc spatele și resping Cuvântul; ei au doar o formă de evlavie”.

Poți să faci toate lucrurile și să te împotrivești la ceva ce nu îți convine din Cuvânt, și atunci te-ai împotrivit Domnului care a vorbit. Iubiților, Dumnezeu vrea o Mireasă a Cuvântului care se deosebește de toate denotațiile. Fiecare direcție de credință crede ceea ce vrea să creadă, dar nu crede tot Cuvântul, ci ei cred conform tălmăcirilor și răstălmăcirilor care sunt scrise în cărțile lor. La sfârșit, Adunarea Mireasă va fi o Mireasă a Cuvântului, călăuzită prin Duhul în tot adevărul. Ea devine o parte a Mirelui, este străpunsă de Duhul lui Dumnezeu și viața lui Isus Hristos este în ea. La ce ajută toate celelalte?

Ne putem cerceta și noi. Fratele Branham spune într-o predică: „Dacă cineva se împotrivește când i se adresează un diacon, ca să facă ordine, atunci se arată că omul respectiv nu are duhul potrivit”. Dacă cineva îmi vorbește și eu îmi agit mâinile, atunci ceva nu este corect. Dar dacă eu ascult și sunt dispus să mi se spună, poate că Dumnezeu vrea să-mi vorbească prin cineva. Însă, dacă vrea să vorbească, atunci nu se face pe la o mie de colțuri, ci atunci mi se adresează direct mie. Poate că cei o mie nu pot să-mi dea mie răspunsul. Cred că nu este foarte personal.

Totuși, eu am observat chiar și la oameni care folosesc daruri că dacă este un dar adevărat al Duhului și un om este tras la răspundere (sau chemat să dea socoteală), aceasta înseamnă că i se vorbește, atunci omul respectiv va spune: „Frate Frank, eu pot doar să spun că

inspirația a venit peste mine, eu am exprimat ceea ce am avut de exprimat, judecata lucrului respectiv nu este în mâna mea, ci așa cum este scris: cei care ascultă, sunt aceia care trebuie să judece cele spuse”. Aceasta este o poziție credincioasă, adevărată. Este o inspirație, și inspirația poate să fie corectă, poate să fie pe dos, dar un copil al lui Dumnezeu rămâne un copil al lui Dumnezeu indiferent ce este sau ce nu este într-un anumit moment.

S-a schimbat Petru după ce Domnul i-a spus : „*Înapoia Mea, Satano?*” Aceasta nu a avut nimic de-a face cu Petru. Acesta a fost dușmanul care în acel moment l-a derutat. Și Petru nu s-a supărat, el nu a dat socoteală, ci s-a aplecat și a spus că “dușmanul l-a culcat la pământ”, și cu aceasta a fost rezolvată situația. Însă, dacă cineva începe să spună în stânga și în dreapta, și treacă peste orice mal și peste orice țărnișă și spune că “așa și așa”... Nu, așa nu merge!

Dacă fratele Branham, eu sau oricine altcineva predică ceva, atunci fiecare are dreptul să judece lucrul pe care l-am predicat. Este important să nu o facem după unitatea noastră de măsură, ci s-o judecăm și să o recunoaștem conform Cuvântului lui Dumnezeu. **Cine este din Dumnezeu se lasă corectat.** Ieri am citit că dragostea care este revărsată prin Duhul Sfânt în inima noastră, se lasă corectată.

Aici este scris mai departe: „Acum voi ziceți: „Isus a zis că ei vor fi foarte apropiați.” Cei aleși sunt cei al căror nume a fost scris în Cartea vieții înainte de întemeierea lumii. Ei cred tot Cuvântul vieții. Aceștia sunt cei aleși”. Și noi dorim să aparținem de cei aleși. Să credem întreg Cuvântul lui Dumnezeu, căci Cuvântul Său este Duh și viață și omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care a ieșit din gura lui Dumnezeu.

Părerea mea este că în acest timp în care pecețile și tainele au fost descoperite, multe lucruri trec peste cunoștința care a fost în celelalte epoci ale Adunării de-a lungul anilor; cunoștința și descoperirea Cuvântului sunt două lucruri diferite. Fratele Branham nu a avut o cunoștință mai înaltă decât ceea ce a fost deja, ci el a dat poporului lui Dumnezeu descoperirile lui Dumnezeu și toți cei care sunt din Dumnezeu le vor asculta.

Sigur, câteodată noi am spus că în acele zile toți au avut Vechiul Testament și au putut spune: „Moise a spus asta” și așa mai

departe, și au tot mers în stânga și în dreapta. Astăzi, noi putem spune: „Pavel a spus-o așa și Petru nu a spus-o altfel, și de ce acum este spus așa?” Uită „de ce”-ul tău! Noi trăim în ultimele zile și Dumnezeu descoperă toate lucrurile în cuprins, de la început până la sfârșit. Nu mai poți să introduci nimic.

Noi am spus deseori că este ultima vorbire a lui Dumnezeu. Și voi veți spune: „Da? Ultima vorbire a lui Dumnezeu a fost în zilele lui Pavel”. Un moment, vă rog! Cum am citit la început, Pavel a fost deja luat de mult la Domnul când Ioan, pe Insula Patmos, a avut lucrurile de încheiere pe care le-a primit descoperite prin îngerul care i-a vorbit. Pavel era deja de mult la Domnul. Nu am văzut noi și nu am înțeles că după descoperirea pecetilor chiar și fratele Branham a trebuit să spună: „Asta n-am știut-o. Asta este ceva nou. Asta mi-a descoperit-o Dumnezeu”? Noi trebuie să înțelegem că Dumnezeu merge acum cu poporul Său ultima parte a drumului și că toate lucrurile care au fost ascunse de la începutul lumii, sunt descoperite. Și prin aceasta Dumnezeu cercetează lucrurile.

Credincioșii adevărați și aleși vor rămâne până la sfârșit la Domnul. Ei vor spune: „Încotro să mergem noi? Numai Tu ai cuvintele vieții veșnice”. Și noi rămânem la Domnul până la sfârșit.

Eu citesc: „Gândiți-vă, toți care ascultați aceste benzi: voi vă aflați în unul din aceste grupuri. Exact așa este. Acum vom încheia. Gândiți-vă și voi, cei care ascultați benzile... Și dacă trebuie să părăsesc într-o zi lumea aceasta, benzile acestea vor rămânea mai departe. Așa este. Voi faceți parte din unul din aceste grupuri. Voi trebuie să fiți în unul din ele. Exact așa este. Voi nu puteți scăpa; voi vă aflați în unul din aceste grupuri”.

Aici nu mai este nicio posibilitate de ocolire. Aici este vorba de trei grupuri: credincioși, necredincioși și credincioși prefăcuți. Fiecare din noi este în una dintre aceste trei categorii, fiecare dintre noi, de la primul până la ultimul și fiecare dintre cei care nu sunt astăzi aici, din toată lumea, care spun că ascultă mesajul lui Dumnezeu pentru acest timp.

Gândiți-vă că în acele zile oamenii au fost adunați în jurul lui Isus, în zilele apostolilor au fost adunați în jurul apostolilor, acum este vorba de lucrarea pe care Dumnezeu o face în acest timp. Chiar și acum sunt iarăși cele trei grupuri. Ești un trădător? Ești unul care ai

așteptat ca să găsești ceva „greșit”, și apoi să faci ceva, sau ești un copil al lui Dumnezeu care a primit har și dorești fiecăruia harul lui Dumnezeu din inimă? Așa este iertare pentru tine și pentru mine și pentru toți aceia pe care Dumnezeu i-a iertat.

Eu sunt de părere că primii au plecat foarte repede, când au auzit de sămânța șarpelui și așa mai departe. Au fost mii de refuzuri, câteva săptămâni la rând. Eu îmi aduc aminte de ceva. Atunci când am predicat despre sămânța șarpelui și păcatul originar, au fost peste două mii care au spus pe loc că “aceasta n-o pot crede”, că îl pun pe Branham la o parte ca bărbat al lui Dumnezeu, că aceasta este fals și, și... Bine! Ei au ieșit afară din competiție, nu ai mai auzit nimic de ei, nu i-ai mai văzut după această predică. Eu aș spune că fratele Branham i-ar încadra ca necredincioși, care au crezut doar ceea ce au vrut ei să creadă.

Eu vă spun astăzi că este scris în scrisoarea lui Iacov că Satana crede și tremură. Numai să spui: „Eu cred”, aceasta nu a ajutat pe nimeni, dar să crezi așa cum spune Scriptura, este cu totul altceva. Și Domnul Isus a spus în Ioan 7.38: „*Cine crede în Mine, așa cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie*”.

Deci, sunt prezente trei categorii: credincioșii, necredincioșii și credincioșii prefăcuți. Eu vă spun foarte sincer: Chiar dacă aș ști ceva despre un om, eu nu voi spune nimănui ceva. Eu, ca preot, cum au fost bărbații în Vechiul Testament sub sânge, voi merge în locul preasfânt al lui Dumnezeu și mă voi gândi la mine și la persoana respectivă și o voi preda Domnului. Aceasta au făcut-o preoții deja în Vechiul Testament. În Noul Testament ne este scris în Apocalipsa 1, că suntem împărați și preoți ai Dumnezeului nostru. Dar ce fel de preoți suntem noi? Sunt diferite feluri de preoți. Să nu vă închipuiți altceva! Nici nu-i putem numi “un fel”.

Aici scrie mai departe: „Comparați-vă cu o persoană din Biblie care a crezut când a fost dovedit, dacă și voi credeți Cuvântul, așa cum v-am dovedit și eu în seara aceasta, că este Cuvântul confirmat. Întotdeauna a fost în contradicție cu credința generală. Lăsați-mă să întreb acum: Dacă ați fi trăit în zilele lui Noe, de care parte ați fi fost? De partea bisericii sau de partea prorocului Noe? Dacă ați fi trăit în timpul lui Moise, ați fi crezut mesajul lui Moise, după ce a fost confirmat și dovedit de Dumnezeu? Sau v-ați fi dus cu

Core și Datan și cu cei care au spus: „Tu nu ești singurul sfânt, și alți oameni pot face la fel ceea ce faci tu.” Voi ar fi trebuit să aparțineți de o categorie și aparțineți în seara aceasta de una”.

Noi aparținem de undeva. Nu ajută niciun scuturat din cap, nicio scuză. Tu aparții de o categorie. Eu și tu, noi suntem încadrați undeva: credincioși, necredincioși sau prefăcuți. Și eu vă dau un sfat: să citim această predică în rugăciune și să luăm decizia noastră, să ne arătăm poziția noastră. Eu am spus mai înainte că într-o bună zi noi vom lua ultima noastră decizie, care va rămâne pentru totdeauna, pentru vecii vecilor.

Mai departe citim: „Ați fi fost de partea lui Ilie? Ați fi fost de partea lui Isus? Ați fi fost cu apostolii de partea acestui Bărbat, când a venit confruntarea? Sau ați fi plecat cu cei 70 și ați fi zis: „Ah, noi mergem înapoi la biserica noastră, dacă Tu înveți astfel despre Fiul Omului. Cine ești Tu de fapt? Ce ești Tu? Un om ca și mine. Eu am mâncat cu Tine, și Tu încerci să spui că ești ceva deosebit. Eu Te-am observat, am văzut slăbiciunile Tale. Eu Te-am văzut plângând. Eu Te-am văzut când ai făcut asta și aia și cealaltă. Eu am fost cu Tine când ne-am dus în pustie și multe altele”. Noi putem spune multe alte lucruri. Noi putem spune: „Eu am văzut aia, eu am văzut cealaltă”, dar, iubiților, nu aceasta este important. L-am văzut noi pe Isus? Noi nu putem spune că “am auzit aia sau aia”. Ai auzit tu pe Isus? Ascultă atunci ce spune Adunărilor Duhul !

Fraților, ajungem la sfârșit. Doar câteva citate: „Există întotdeauna o credință generală printre oameni, care este numai un pic împotriva Cuvântului adevărat. Gândiți-vă, niciodată Cuvântul nu a fost dezmințit în totalitate. O, nu! Antihristul nu dezmințe Cuvântul. Desigur că nu! El spune că crede, dar nu crede totul așa cum este scris aici.

Satana a vorbit cu Eva. Eva credea tot, dar el a mai adăugat puțin la ceea ce i-a spus. Ei primesc totul, în afară de un mic amănunt. Poate să fie botezul sau altceva. Voi trebuie să luați fiecare amănunt, așa cum este scris aici. Se poate întâmpla să trebuiască să faceți din nou faptele de la început, dar asta este ceea ce spune Cuvântul”.

Citim mai departe: „Ei vin atâta timp, până ce se ivește posibilitatea să spună: „Aha, acum o aveți!”, ca să înjunghie pe cineva pe la spate, cum a făcut-o Iuda. „Eu am știut, că mai devreme sau mai târziu, va ieși la iveală. Na!” Aceștia sunt credincioșii prefăcuți. Exact așa este: noi vedem asta în

Biblie”.

Mai departe citim: „Acum uitați-vă voi în această oglindă: **cine sunteți voi?** Căruia din acești mici Johnny îi semeni? **Cine ești tu?** Tu ești unul dintre ei. Unul, care se întoarce și merge înapoi când găsește prima greșeală - ceea ce voi numiți greșeală. Verificați cu Cuvântul și vedeți dacă este corect. Dacă Cuvântul dovedește toate lucrurile, atunci dovediți toate lucrurile cu Cuvântul”. Și aici este un adevăr foarte adânc. Foarte repede, din judecata proprie, poți să spui ceva și să nu fi luat Cuvântul lui Dumnezeu și astfel ai spus ceva ce nu mai stă în picioare înaintea lui Dumnezeu.

„Gândiți-vă acum. Este ceva foarte adânc. Nu treceți pe lângă asta. Starea voastră de acum dovedește în ce grup ați fi fost atunci. Voi sunteți proprii voștri judecători. Starea voastră dovedește ceea ce sunteți.” Aceasta dovedește ceea ce sunteți. Aici ne este spus că poziția pe care o avem, ceea ce facem noi, dovedește cărui grup aparținem și anume, credincioșilor adevărați, aleșilor, celor necredincioși sau prefăcuților. Fiecare poate să fie judecătorul său personal, după ce a citit această predică. Niciunui nu-i va cădea greu ca să observe unde este încadrat de Dumnezeu. Nu cum ne încadrăm tu și eu, ci așa cum suntem încadrați de Dumnezeu, așa suntem noi.

Citesc mai departe: „Vedeți, voi aparțineți de una din aceste categorii. Starea voastră actuală, gândurile pe care le aveți acum (nu acum o sută de ani sau zece ani, ci starea actuală, gândirea pe care o aveți acum), voi care vă aflați în sala aceasta și voi pe care nu-i vedem, care auziți benzile, după ce ați auzit această bandă, vă dovediți din care grup aparțineți. Vă arată exact unde sunteți: dacă sunteți credincioși și țineți de Cuvânt, sau dacă plecați și opriți banda. Aceasta spune ceea ce ați făcut. Voi nu vreți să ascultați mai departe, ci o opriți și spuneți: „Asta nu vreau s-o mai ascult.” Aceștia sunt necredincioșii. Voi nu vreți să vă opriți ca să cercetați și să vedeți dacă este adevărul sau nu.

Sau vreți să mai rămâneți, ca să încercați să găsiți vreo greșeală. Atunci știți și voi, unde vă aflați. Asta v-o spune. Dumnezeu să ne ajute să credem, să-l fim sinceri și să ascultăm Cuvântul, deoarece El este Cuvântul. Credeți asta?”

Lăsați-mă să o mai spun încă o dată. Aici este vorba despre trei categorii: credincioși, necredincioși și credincioși prefăcuți.

Credincioșii rămân de la început până la sfârșit. Ei ascultă, cred și strâng tot Cuvântul. Necredincioșii vin, ascultă, până ceva nu le cade bine și pleacă. Credincioșii prefăcuți rămân până când găsesc o greșeală sau găsesc ceva ce pot să comenteze, apoi devin trădători și așa mai departe. Aceștia sunt credincioșii prefăcuți.

Eu sunt bucuros în această dimineață că această predică nu am ținut-o eu. Eu sunt mulțumitor pentru acest lucru, că a fost ținută în Numele Domnului și toți cei care sunt din Dumnezeu vor asculta ceea ce a vorbit Dumnezeu. Ei vor primi harul să fie spălați prin sângele Mielului.

Poate că nu vă va dauna dacă voi citi prima parte a rugăciunii: „Scumpe Tată ceresc, ce greu este câteodată să spui lucrurile și să știi că poate zece mii de oameni ascultă aceste benzi, care vor fi împărțite în toată țara și în toată lumea. Totuși, scumpe Tată, este adevărat, este așa de adevărat. Doamne, Te rog, curăță mai întâi inima mea. O, Doamne, încearcă-mă și cercetează-mă! Uită-Te la mine, Doamne! Eu sunt slab, obosit și extenuat. Gâtul meu este răgușit, buzele mele sunt uscate și corpul meu este uzat. Eu îmbătrânesc. Nu va mai fi mult, Doamne, soarele nu va mai apune de multe ori până va trebui să plec. Cercetează-mă acum, Tată! Dacă fac ceva greșit și nu știu, descoperă-mi Doamne, arată-mi! Eu sunt pregătit să rezolv totul acum”.

El se roagă foarte mult și foarte personal, și eu sunt de părere ca și noi să folosim un timp pentru rugăciune, să-l petrecem împreună înaintea feței lui Dumnezeu. Să fim odată sinceri, cu mâna pe inimă. Vrea cineva dintre noi să fie pierdut? Vrea vreunul dintre cei care nu sunt prezenți? Vrea să fie încadrat altundeva la revenirea Domnului decât în adevărat Adunarea a lui Isus Hristos? Atunci fiecare dintre noi să asculte această predică și să se bată cu pumnii în piept și să întrebe: „Doamne, de care grup aparțin eu? Cum mă încadrezi Tu?” Și voi veți vedea că Dumnezeu vă va dăruia marele Lui har.

Eu am siguranța de sută la sută înaintea feței lui Dumnezeu că toți aceia care aparțin Adunării Mireasă, nu vor citi numai predicile care au fost ținute după deschiderea pecetilor, ci le vor crede, le vor lua la inimă, se vor apleca și-L vor ruga pe Dumnezeu ca ele să aibă efectul dorit prin Cuvântul Său. Numai așa vom sta în picioare înaintea Lui. Toate vorbirile despre oameni, toate judecățile conduc la rupere,

nu la o zidire în dragostea lui Dumnezeu, pe temelia sfântă.

Domnul Dumnezeu să dăruiască har acum, aici și în toate locurile pentru, o cercetare personală, să dăruiască har să-I dăm dreptate și să spunem: „Doamne, Îți aduc mulțumire pentru că Tu mai vorbești cu noi”. Să fim odată sinceri! Nu este acesta un mare har? Încă ne mai putem corecta. Noi mai putem ajunge acolo unde Dumnezeu vrea să ne aibă și să ne debarasăm de toate lucrurile. Să nu mai stăm niciodată la dispoziția Satanei, ci doar la dispoziția lui Dumnezeu și la ceea ce face El în acest timp. Atunci Dumnezeu ne va binecuvânta și va revărsa Duhul Său într-un mod puternic, prin har. Lăudat să fie Numele Lui minunat și scump! Amin!

Haideți să ne ridicăm în picioare și să ne rugăm împreună! Frate Russ, vino și roagă-te cu noi!

Credinciosule Dumnezeu, Îți mulțumim împreună pentru cuvântul pe care l-am auzit. Noi trebuie să ne cercetăm personal, de care grup aparținem. Doamne, dăruiește-mi mie har! Doamne dăruiește tuturor har ca să ne lăsăm corecțați de Cuvântul Tău. Îți mulțumim din adâncul inimii noastre pentru această vorbire.

O, Doamne, noi știm că Tu nu ai dăruit cuvinte goale. Tu nu ai vorbit degeaba, Doamne, și noi Îți mulțumim, o Dumnezeule, că avem dreptul să ne privim în Cuvântul Tău. O, Doamne, ne închinăm înaintea Ta.

Tu însuși să-Ți corectezi poporul, pe fiecare în parte. Fiecare să se uite la Tine, în Cuvântul Tău pe care ni l-ai adresat, și în Cuvântul Tău nu vrem să mai judecăm pe nimeni, ci să ne judecăm pe noi personal.

O, Doamne, Îți dăm Ție toată cinstea, lauda și închinarea! Cine suntem noi, Doamne? Noi ne uităm la Tine și Te rugăm dăruiește-ne har, dăruiește-mi mie har, o Dumnezeule! Ajută-mă, Doamne! Ajută-ne tuturor!

Cinste Numelui Tău cel minunat! Îți mulțumim că Tu ai dăruit atât har, că noi am acumulat Cuvântul Tău și l-am primit, l-am luat la inimă și că-l putem crede, o Doamne, că noi nu fugim din prezența Ta când Tu ne vorbești, ci spunem: „Doamne, Tu ne vrei binele nostru”. Îți mulțumim, Doamne, din adâncul inimii noastre! Ne închinăm înaintea Ta. Coboară-Te puternic în mijlocul nostru.

Dăruiește har tuturor, ca să ne deschidem inimile și cu toții să fim plini de mulțumire pentru Cuvântul Tău și pentru lucrarea puternică a Duhului Tău Sfânt. Ne închinăm înaintea Ta și lăudăm Numele Tău cel sfânt. Și astăzi, în această dimineață, venim noi și fratele care vrea să se boteze. Îți mulțumim că Tu mai ai oameni pe care îi chemi. Îți mulțumim că Tu ești Același ieri, astăzi și în veci. Aleluia! Noi ne închinăm înaintea Ta în Numele lui Isus Hristos. Aleluia! Amin.